

Forslags Forkastelse burde tilvejebringes Klarhed over, om et brugbart Konverterings-Grundlag vilde kunne faa fornøden Tilslutning i Rigsdagen, inden man skred til Dannelsen af et Konsortium til Konverteringens Gennemførelse*). Det viste sig imidlertid, da Regeringen paa det nys omtalte, i Folketingsudvalget tilvejebragte Grundlag optog Forhandlinger med *Bankerne*, at disse ikke saa sig i Stand til at støtte en Plan om en samlet Konvertering af ca. 2½ Milliard Kr. Obligationer, heller ikke hvis denne underbyggedes ved en Sænkning af Renteniveauet for Indlaan. Derimod kunde *Bankerne* under visse Forudsætninger give deres Tilslutning til en *trinvis* Konvertering, begyndende med de mest konverteringsmodne Obligationer (væsentlig Bykreditforeningernes) til et Beløb af knap 700 Mill. Kr., medens Landkreditforeningernes Obligationer ventedes konverteret ved en Genoptagelse af Konverteringen paa Grundlag af Loven af 16. December 1933. *Bankerne* ansaa imidlertid Sparekassernes direkte Deltagelse i Konverteringskonsortiet for nødvendig, og da *Sparekasserne* mente at naatte afslaa dette paa Grund af Sparekasselovens Bestemmelser, saa *Bankerne* ingen Udvej til en Løsning paa det foreliggende Grundlag, og Konverteringsplanen var dermed strandet.

Herefter stillede Regeringspartierne Forslag om at erstatte Konverteringsafsnittet med en Række Bestemmelser, der navnlig tilsigtede dels at *afbøde de Vanskeligheder*, som kunde opstaa for Laantagere med *Henstandslaan* — og hertil gav alle Partier Tilslutning —, dels at indvirke gunstigt paa 4 pCt.'s *Obligationernes Kursniveau*. Man foreslog bl. a. at begrænse Adgangen til Forøgelse af bestaaende Laan, at give Ret til Opsigelse af højtforrentede uopsigelige private Prioritetslaan, at paalægge Legater og Stiftelser at gøre deres Obligationsindkøb i Papirer med en nominal Rente af højst 4 pCt. og at bemyndige til Standsning af Hypotekforeningernes Udlaan i 5 pCt. Serier samt at bane Vej til ½ pCt.'s Rentenedsættelse i Landhypotekforeningerne imod samtidig Forhøjelse af Reservefondsbidraget. Disse Bestemmelser (undtagen Indskrænkningen i Adgangen til Forøgelse af Pantegæld) mødte ikke Modstand fra Venstre, medens de Konservative fraraadede deres Vedtagelse. Forskrifterne om *Bank- og Sparekasserenten* foreslog Regeringspartierne ændret saaledes, at de gældende Maksimal-Rentesatser blev forlænget til Udgangen af 1936, og *Bankernes* Dividende for 1935 og 1936 begrænsedes til 5½ pCt.; et yderligere Overskud — ud over Afskrivning og Henlægninger — skulde udbetales som Bonus til Laantagere, der

*) Nationalbanken var dog bekendt med Regeringens Forslag.